

LYNN AUSTIN

STÂLPUL
DE FOC

roman

Editura Casa Cărții, Oradea

2008

Copyright © 2003 by Lynn Austin
Originally published in English under the title
Fire by night
by Bethany House Publishers,
a division of Baker Publishing Group,
Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.
All rights reserved.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin Editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a Editurii Casa Cărții, Oradea.*

Stâlpul de foc

de Lynn Austin

Copyright © 2008 Editura Casa Cărții

O. P. 1, C. P. 270,

410610 Oradea

Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0722-669566

Email: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Traducerea: Talita Adam

Editarea: Teofil Stanciu

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Adrian Mihocaș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

AUSTIN, LYNN

Stâlpul de foc / Lynn Austin. — Oradea : Casa
Cărții, 2008

ISBN 978-973-8998-42-1

821.111-97=135.1

*Lui Ken,
pentru încurajarea ta,
pentru sprijinul tău
și pentru dragostea ta.*

LYNN AUSTIN este câștigătoarea, în 2002 și în 2003, a premiului Christy pentru romanul istoric *Târâmurii ascunse*, respectiv *Candel in the Darkness* [Lumină în întuneric]. Pe lângă faptul că este autoare, Lynn este o oratoare celebră la conferințe, în aziluri și la diferite evenimente bisericesti și școlare. Ea și soțul ei au trei copii și locuiesc în Illinois.

PARTEA ÎNTÂI

*Să nu dați uitării primirea de oaspeți,
căci unii, prin ea au găzduit,
fără să știe, pe îngeri.*

EVREI 13:2

*Isus le-a vorbit din nou, și a zis:
„Eu sunt Lumina lumii,
cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric,
ci va avea lumina vieții.”*

IOAN 8:12

Capitolul 1

Bull Run, Virginia

21 iulie 1861

Strigătul de atac spintecă aerul ca o pânză sfâșiată. Julia Hoffman se înfioră, cu părul măciucă.

— Ce a fost asta? șopti ea.

— Rebelii, spuse unchiul Joseph. Dumnezeu să ne ajute... ne atacă. Dădu binoclul reverendului Nathaniel Greene, așezat în trăsură vizavi de Julia.

— Pofțiți, domnule reverend. Priviți-i!

Julia se aplecă, privind cu atenție fața tânărului pastor în timp ce acesta își ducea binoclul de campanie la ochi și cerceta câmpul de luptă din depărtare. Când Nathaniel vorbi, vocea lui era stinsă de uimire sau poate teamă.

— De unde au apărut toți aceștia?

— Ce se întâmplă? întrebă Julia. Spuneți-mi, ce se petrece?

— Au sosit întăriri din partea Confederației, spuse unchiul Joseph. Par să fie câteva mii. Oare va rezista linia noastră, domnule reverend?

— Nu aș putea spune. Nathaniel oferi binoclul congresmanului Rhodes, așezat lângă el. Congresmanul corpolent scutură din cap, frecându-se la ochi cu podul palmelor.

— Mi-a intrat sudoarea în ochi. Ustură teribil. Căldura asta blestemată e prea de tot. Se așeză greoi lângă Nathaniel, arătând ca o bucată de untură ce se topește încet în tigaie. Sticle de șampanie goale se ciocniră la picioarele lui.

Julia se întoarse spre unchiul ei care stătea în drumul prăfuit, lângă trăsura, frângându-și mâinile.

— Parcă spunei că lupta aceasta o câștigăm, spuse ea.

— Păi... o câștigam. Dar acum... nu pricep de unde vin toți rebelii ăștia.

Caii de la trăsura se încordară brusc. Își ridicară capetele deodată și se holbară în direcția luptei. Toată după-amiaza, păscuseră liniștiți pe marginea drumului, în timp ce Julia și ceilalți urmăriseră lupta, însă acum nu-i mai interesa iarba. Coama calului jugănit se ridică într-o creastă, și scoase un nechezat ca un tremur.

Julia se ridică în picioare și luă binoclul de la Nathaniel. Astfel putu să vadă foarte bine cele două armate luptând în depărtare și o casă dărăpănată ceva mai aproape. Dar ceea ce ea crezuse că sunt pietre împrăștiate pe tot câmpul erau în mod cert soldați căzuți. Soldați morți. Își mută repede privirea de la ei, îndreptând binoclul spre orizont. O masă mare, cenușie, înainta cu baionete licărind și steaguri stacojii fluturând în căldura toropitoare. Dar când trăsura se zgâlțâi, Julia scăpă binoclul și căzu înapoi pe locul ei.

— Ești bine? o întrebă unchiul Joseph.

— Cred că da. Poftim, poți să iei binoclul înapoi. Ce s-a întâmplat cu caii? De ce se poartă așa? Aceștia deveniseră tot mai neliniștiți, bătând din picioare și clătinând trăsura. Vizitiul negru trase tare de hățuri pentru a-i ține în frâu.

— Îmi cer iertare, domniță, spuse el. Or fi fost răniți niște cai în luptă și d-aia sunt ăștia nervoși.

Julia întâlnește puțini negri până la cei nouăsprezece ani ai săi, și pe cei mai mulți îi văzuse de la distanță – foști sclavi ce vorbeau la întrunirile care dezbatteau abolirea sclaviei și la care ea participase împreună cu reverendul Greene. Acasă, în cartierul prosper din Philadelphia, nu erau negri și cu siguranță nu mai văzuse